

Jihočeská perla
MNICH

Jihočeská Nová Bystřice je menší městečko, které by nevynikalo ničím pozoruhodným, kdyby... kdyby tady nebylo krásně. Město je jedním z center turistické oblasti plné lesů, rybníků a silniček, které v létě slouží jako cyklostezky. A v poslední době je Nová Bystřice i golfový pojem.

Popiska fotky popiska fotky

Z AČALO TO V ROCE 2000. TO bylo na kopci nad městem, kousíček od zbouraných zátarasů hraničního pásma. Bylo zde otevřeno první veřejné hřiště v Čechách – proslulá devítka Nová Bystřice – v lesnaté krajině České Kanady s výhledy na město i do vzdálenějšího okolí. Tehdy nebylo v Čechách mnoho hřišť – jak je ta naše golfová historie mladoučká! A tak se do místního klubu nahrnulo skoro 2000 lidí, ponejvíce z Prahy. V roce 2004 přibyl devítce velký bratr – osmnáctijamkové hřiště Mnich. To byl od skromné první devítky mílový skok. Pan Willems, belgický investor, se nadchl úspěchem staré devítky a pustil se do mnohem větší investice, osmnáctky velkoryse zasazené do místní překrásné přírody.

Čejka, Brier, Schovánek, Juhaniak

Projekt vytvořili už brzy po otevření původní devítky bratři Hauserové z Vídně, lépe řečeno jejich projektová kancelář. Příkladem mohlo být hřiště v sousedním Haugschlagu, vzdálené jen co by driverem dohodil. Ale nebylo to ani potřeba, krajina sama vedla ruku designera, nebylo potřeba velkých zásahů do reliéfu,

většina jamek kopíruje původní terén. Několik let trvalo, než se hřiště dostalo od projektu k otevření. V cestě ležela spousta vybavování a schůzek s nejrůznějšími orgány, stavba sama nezabrala ani tolik času jako ty přípravy. Pak, konečně, s velkou slávou, nastoupila na novoučká odpaliště Mnicha

Mnich byl v mých očích hřištěm přísným, vážným, trochu nepřístupným. A kromě té nepřístupnosti, ta osmnáctka je opravdu vážné hřiště.

proslulá čtveřice Alex Čejka, Markus Brier, Robert Schovánek a Jan Juhaniak. Jejich soubojem, o kterém jste jistě slyšeli, bylo hřiště uvedeno do provozu.

V poslední době došlo ke splynutí obou původně samostatně působících klubů, i hřiště už nefungují jako dva subjekty, ale jako jeden celek – Golf Resort Monachus s 27 jamkami, kdy 18 jamek Mnicha je mistrovským hřištěm, původní devítka je spíš rekreační a slouží nejčastěji k výuce hráčů a rodinnému golfu. Přesto ji spousta golfistů vyhledávají, i když už třeba přešli se svým členstvím do nových

pražských klubů – nostalgie, ale nejen ta, člověk se rád vrací tam, kde mu bylo dobře.

Opravdu vážné hřiště s duší

Já sám jsem začínal s golfem těsně před otevřením Mnicha, sice úplně jinde, přesto byla stará devítka prvním hřištěm, na které jsem se odvážil s holemi v ruce. Tu jsem pak hrál ještě jednou, ale na Mnicha jsem se vypravil až o mnoho let později: byl v mých očích hřištěm přísným, vážným, trochu nepřístupným. A kromě té nepřístupnosti s tím hodnocením souhlasím dodnes, ta osmnáctka je opravdu vážné hřiště.

Začíná to už klubovnou, proti maringotce na původní devítce tady vyrostla klubovna velká jako chrám, vejdet tam a začnete mluvit potichu, veliká přepychově vybavená restaurace, v rohu koutek s takovými křesly, že se jich skoro bojíte dotknout, ve druhém rohu recepce se stále stejnou paní, která tam má službu prakticky nepřetržitě po celou sezonu a už zná všechny klienty popaměti.

U paní zaplatíte, případně si vyzvednete klíček od buginy, a hurá na hřiště. Na parkovišti jsme potkali dva hráče, ze slušnosti jsme se zeptali, jak se hrálo, a oni se začali rozplývat: „...to

Popiska fotky popiska fotky

hřiště má duši, tady hraju velice rád, pořád se sem musíme vracet," atd atd. Příjemně se to poslouchalo.

Z Česka do Belgie cesta lesnatá

Jednička je trochu ukrytá za lesíkem, když nováček neodbočí správně, octne se na jednáctce a musí se zeptat... Napodruhé už se nesplete. Zmizíte za lesík a jste sami, klidný koutek, jen ptáci a vy. Jamka vypadá delší než je, ale vede stále do kopce a na cestu svítí bunkery, dva poslední vymezují šířku dráhy u greenu, prostor mezi nimi je užší než sám green. Všechny jamky tady mají jméno podle evropských států, tahle se jmenuje Česko.

Hned dvojka je Belgie, odtamtud pochází pan Willems... a je to příjemný pětipar. Z vyvýšeného odpaliště se fairway zdá obrovská. Vlajka je schovaná za vzdáleným lesem vpravo. Fairway je napřed velice široká, po bocích dva bunkery, ale ty jsou jen pro velmi nepřesné hráče. U toho lesa se to zúží, za ním je spousta dalšího písku, velký bunker sahá zleva až ke krásnému greenu.

V oficiálním popisu je jamka popsána ve stylu „na druhou ránu se dlouhý hráč může pokusit dostat na green.“ Nemám rád tyhle popisy z pohledu hráče s nulovým handicapem, ta-

PSI A DĚTI VÍTÁNÍ

Psi na vodítku povoleni, dokonce prý vítání. kurzy pro mládež – dvouměsíční (každou neděli lekce) stojí 2990 Kč, letní tábory pro mladé jsou za 9900 (all inclusive včetně trenérských lekcí), pořádávají se zde i třídní kurzy, po jejichž absolvování a doplacení tisícovky je z kurzisty člen s hracími právy.

Tehdy nebylo v Čechách mnoho hřišť. A tak se do místního klubu nahrnulo skoro 2000 lidí, ponejvíce z Prahy.

kových je málo, a stejně to nechtou. Vzhledem k průměru hráčů se snažím popisovat bogey postupy. Tady se ale na tři povedené rány dá na green opravdu dostat (480 metrů), jen nesmí člověk zapadnout druhou ranou k pravému lesu – zůstat raději vlevo.

Příroda na každém kroku

Třetí je třípar, jde po druhé straně bunkerů z dvojky, kolem jejího greenu jsou čtyři, ten vlevo je schovaný za vyvýšeninou, není viditelný, a tak se zdá, že odtamtud je green přístupný. Není! Ten bunker je viditelný v birdie booku, ale kdo by ho na tříparu vytahoval, že? Lepší je trefit green přímo nebo opatrněji to dát na fairway vpravo před něj, tam je dobře. Podle mne těžká, i když ji označují za třetí nejlehčí. Čtverka je další pětipar, široký průsek dolů, les po obou stranách je perfektní. Dopad dru-

Sedmičce bych dal jedničku za umělecký dojem. Na fairwayi, přímo uprostřed a hezky na horizontu, stojí krásný jehličnan, který můžete hrát z obou stran.

Popiska fotky popiska fotky

hých ran je ztížen třemi bunkery, lepší je zůstat před nimi. U greenu se to zúží a vlevo se objeví kamenitá rokle (voda), ta vede až pod kulatý plochý green. Ale přístup ke greenu je hezký, jako celá jamka.

Tady už je člověk hluboko v přírodě, kde nikdo tu nikdo, další jamka je ale natolik obtížná, že na přírodu dočasně zapomenete. Ona se ovšem hlásí na každém kroku. Tady v podobě kamenného pole a osamělého stromu, to zužuje prostor pro odpa, vpravo sbírá šlajsy rybník. Dál už jen jediný fairwayový bunker (a tři kolem greenu) – a je to.

Tohle pole roztroušených kamenů mi ale připadlo umělé. Možná se pletu, ale byly rozsázeny až příliš pravidelně, takhle příroda nepracuje. Pokud to byl dobrý úmysl stavitelů, minul se trochu účinkem. Ale nešvar kupit uměle velké kameny k sobě se objevuje ještě víckrát, a není to specialita jen zdejší.

Jamky dobře chráněné

Rána na green na šestce jde přes vodu, přes ni jde i můstek jako vymalovaný. Na to, že by na něj měl člověk mířit druhou ranou, je green dost malý.

Sedmičce bych dal jedničku za umělecký dojem. Na fairwayi, přímo uprostřed a hezky na

horizontu, stojí krásný jehličnan, který můžete hrát z obou stran. Kus za horizontem je green, chráněný z jedné strany dlouhým lalokovitým bunkerem a z druhé vyvýšeninou – cesta na něj je nebývale úzká. Moc pěkné místo.

Pak je dlouhatánský třípar do kopce (190 ze žlutých, mimo dostřel průměrného hráče), opět bunkery u greenu, to je tady zbytečně psát

KOLIK ZAPLATÍTE?

Vstupní poplatek: **10 000 Kč**

Roční hra: **13 000 Kč**

Roční hra na devítce: **8000 Kč**

(původní hřiště Nová Bystřice)

Denní fee: **pondělí až čtvrtek 1000 Kč**

pátek až neděle 1500 Kč

Denní fee na devítce N. B. **500/700 Kč**

www.golfmonachus.cz

pořád dokola, zdejší jamky jsou chráněny velice dobře. Devítka mezi dvěma lesy s kopce ke klubovně, green na výspě, výhled na spodní část hřiště. Ale podívejme se na chvilku do klubovny.

Odtud se člověku nechce

Už rok zde vládne mladá manažerka – Domi-

nika Wicherová. Pokud mohu posoudit, snad nikde se manažer hřiště nestará o tolik věcí jako ona zde. Od běžné práce manažera přes záskoky v recepci, organizování turnajů a mládežnických kempů a školiček až po zajišťování všeho, co je potřeba do resortu dodat – pramení to z toho, že tým nemá mnoho členů. To má své výhody – zeptejte se jí na cokoli, ona to ví. Desátá jamka je třípar s kopce, pohodový, tady by možná hřiště mělo začínat, aby se hráči naladili. Vlevo od greenu je jezero, ale do hry vlastně nevstupuje. Zato jedenáctka dá každému zabrat. Stoupá vzhůru strání, kde je několik bunkerů. Hned v prvním je hromada velkých kamenů, dá se to vnímat jako ozdoba, estet může říct, že je to bezdůvodně navršená kupa, snad k dovršení dojmu přírodnosti hřiště, jak kdo. Sám green je na horizontu, vlevo od něj je velká třešeň, nebo spíš pět třešní rostoucích hned u sebe, zrovna kvetly, odtud se člověku nechce.

Pak jsou tam dva pětipary za sebou, každý jiný, oba zajímavé. Ale zatímco první z nich je druhá nejlehčí jamka, druhý je vůbec nejtěžší z celého hřiště. První se esovitě vine mezi dvěma lesy po úplně rovné fairwayi ke krásnému greenu s jezírkem v pozadí, druhý odpalujete za jezerem na nesmírně širokou fairway, ale

Popiska fotky popiska fotky

pak je potřeba prostřelit míček průchodem mezi lesem a začátkem stromořadí.

Nepálit, ale přemýšlet

Tady leží několik opravdu přírodních velikých balvanů, porostlých lišejníkem romantických barev: už kvůli tomuto místěčku je potřeba to hřiště mít rád, ale je jich tady nepočítaně. Sem se příroda nemusí uměle dodávat, je jí tady ažaž. Jo, a rána na vyvýšený green tady jde přes dost velkou vodu. Opravdu obtížná jamka, pokud chcete hrát na nízké skóre.

Přeskočme pár jamek. Šestnáctá je třípar na spravení chuti, 150 do kopce, ale už jste tak rozehraní, že hravě minete obligátní bunkery a jdete na green. Nejlehčí jamka hřiště, a oprávněně. (Jinak na něm moc lehkých není...) Předposlední je přímá, dost dlouhá, ale tam problém není. Ovšem green je ze zadní strany obtočen bunkerem, nějaký písek je i vlevo vpředu – tady se vyplatí zdržet se dlouhé druhé rány a raději si přihrát do bezpečí pravé strany fairwaye, odtamtud už se to dá.

Poslední jamka – tam už toho má člověk dost, proto se zdá, že je nekonečná. Pětipar, mírně do vršku, u greenu pět bunkerů, zdejší klasika, ale nijak zvlášť zapeklitá, cestou byly horší věci. Celé to končí těsně u klubovny.

V zimě v létě kachnu denně

Při zkoumání místní kuchyně jsem byl mile překvapen. Hotovky za 85, borůvkové knedlíky, rozumné nabídky pro ty, kdo přijdou zpotení po hře, položí si kšiltovku na stůl a nechtějí se kochat kulinářskými výtvary, ale normálně se najíst a odjet. Ovšem dá se tu vybrat i z onačejších pokrmů, jídelníček je pestrý, jezdí sem i Rakušané, kteří odehráli svou rundu na Haugschlagu – mezi nejoblíbenější patří pečená kachna.

Dominika Wicherová s nadšením popisovala spoustu běžkařských tratí, které v zimě křižovaly hřiště i okolí. 90 kilometrů, udržovaných ve spolupráci s městem, to je paráda. Sníh ležel dlouho, ale kupodivu vůbec nepoškodil travní porost hřiště, žádné plísně – nemuseli pro to prý nic udělat, hřiště se vylouplo ze sněhu zcela kvalitní.

V okolí je spousta ubytování. Nejbližší je to do Golfvillage Obora, kde je na 30 vilek a domů, polovina je prodaná, v dalších se návštěvníci resortu mohou ubytovat. Obora patří přímo pod resort Monachus, ubytování je vysoce nadstandardní, ceny jsou kolem 1200 Kč/den/osoba, do největších vil se vejde až osm lidí. Tady můžete strávit hned celou dovolenou.

CO SE HODÍ VĚDĚT

Počet jamek: 18 (muži - par 73, délka 5955m, ženy - par 73, délka 5414m)

Hlavní přednosti: zdařilý design hřiště, kamenné prvky v okolí, tichá lesní atmosféra.

Podmínka hry: 54 hcp

Vybavení areálu: 18 jamkové hřiště, driving, akademie, restaurace

Rok otevření: 2004

Zapojení do projektu ČGF

Hraj golf, změň život: ne

Kurzy pro začátečníky: ano

Informace byly připraveny ve spolupráci s www.golfova-hriste.cz.